

[Valdemar Sørensen.]

ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtrykte sig saa forsigtigt om den i dette høje Ting.

For jeg giver jo den højtærede Indenrigsminister Ret i, at det var et kunstfærdigt Artistnummer, det ærede Medlem leverede os i sit første Indlæg, og jeg er nogenlunde overbevist om, at hvis det ærede Medlem vedbliver paa samme Maade at forlyste os med et snart paa den ene Side og snart paa den anden Side i dette Spørgsmaal, saa fylder han Spalterne i sit Medlemsblad i stedse større Grad med Krav om at faa den Huslejlov gennemført, som ogsaa konservative Vælgere kræver og har Krav paa at faa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen var nu for anden Gang inde paa at holde Foredrag om Lejehuse paa Landet og Lejligheder i Byerne. Det ærede Medlem maa for mig ofre saa mange Ord, han vil, paa Spørgsmaalet om Lejehuse med Jord paa Landet og en almindelig Beboelseslejlighed i Byerne; det er nu ikke det samme, selv om det ærede Medlem mener, det er det samme.

Det ærede Medlem talte dernæst om Venstres Sognegrænse og Venstres Indstilling over for den liberale Opfattelse. Jeg vil bede det ærede Medlem om at lade Venstre selv bestemme, hvordan vi stiller os til det ene eller det andet Spørgsmaal i Forhold til de liberale Ideer. Men naar det ærede Medlem tror, han kan gøre sig til Dommer med Hensyn til vor Opfattelse, saa vil jeg gerne stille det ærede Medlem det Spørgsmaal: Hvor gaar da det ærede Medlems Sognegrænse med Hensyn til disse Lovforslag? Har det ærede Medlem modtaget i Kommission fra nogen ude i Provinserne, Forretningsfolk eller andre, at skulle tale paa disses Vegne ved Behandlingen af disse Lovforslag? (*Valdemar Sørensen:* Ja, det har jeg!). Det tror jeg ikke rigtig paa. Og derfor vil jeg sige til det ærede Medlem, at det er nok bedst, at vi ved Lovenes Behandling i Udvalget faar klaret, hvordan man stiller sig til Spørgsmaalet paa de forskellige Omraader, hvor man ønsker, at Loven skal gælde.

Og naar saa det ærede Medlem argumenterer imod mig for min Udtalelse nu sidst vedrørende Grænsen ved de 4000 og vedrørende en Indstilling fra Kommunalbestyrelsen, saa vil jeg gøre ham opmærksom paa, at mine Udtalelser om disse Ting var rettet mod den højtærede Indenrigsminister, som

mente gennem § 1 at kunne paavise, at der var en betydelig Begrænsning.

Indenrigsministeren (*Bertel Dahlgaard*):

Hvad angaar mit Forhold til Kommissionens Arbejde, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stadig vender tilbage til, kan jeg nøjes med at henvise det ærede Medlem til, hvad der forelaa for Folketinget her i Begyndelsen af forrige Aar, da jeg forelagde et Huslejeforslag med den Begrundelse, at Kommissionen ikke mente at kunne tilendebringe sit Arbejde saa tidligt, at Forslaget kunde blive forelagt i forrige Rigsdagssamling. Det ærede Medlem vil erkende, at Forudsætningen for dette var, at Lovforslaget skulde være færdigt til Forelæggelse i denne Rigsdagssamling. Det har jeg selvfølgelig maattet fastholde. I det hele taget er jeg ikke nogen Tilhænger af Kommissioner, som sidder længe. Det almindelige er, at en Kommission, der arbejder i kort Tid, i Regelen bringer det bedste Arbejdsresultat, og det har ogsaa vist sig i dette Tilfælde.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg forstaar ikke, at en Mand som det ærede Medlem over for disse Lovforslag, der foreligger her med den Baggrund, de har saglig set, vil bruge et saadant Udtryk som dette, at der i Virkeligheden ikke er givet nogen Begrundelse for dette Lovforslag. (*Christmas Møller:* Økonomisk Begrundelse!). Ja, jeg ved ikke, hvilken Distinktion det er, det ærede Medlem her foretager. Det er klart, at den økonomiske Begrundelse for en saadan Huslejereregulering, det ærede Medlem talte om, første Gang han havde Ordet, som den, man havde i Krigstiden og Efterkrigstiden, selvfølgelig ikke er til Stede i samme Omfang som tidligere. Men det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem gav Udtryk for, at Chefen for Statistisk Kontor, som meget rigtigt har faaet en god Uddannelse, skulde have givet Udtryk for, at der var den fornødne Lejlighedsmargen her i København.

Forholdet er dette, at der i dette Øjeblik er en Lejeledighed paa 1 pCt. i Hovedstaden, medens alle kyndige mener, at der maa være en Lejeledighed paa 3—5 pCt., for at Lejerne ikke skal staa som den svage Part. Det er derfor indlysende, at selve den økonomiske Begrundelse for en Huslejelovgivning ligger ogsaa bag en Lovgivning som denne, og at den økonomiske Betydning af en generel Lovgivning som den, der her er forelagt, er større i et By-samfund, hvor der er for ringe Boligreserver, saaledes som det altsaa er Tilfældet i